

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. maj 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1331
Dok.: BBO41482

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1091 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. maj 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1091 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Har ministeren i øvrigt kendskab til sager og hvor mange gange har religion været årsag til, at der ikke kan fastsættes samvær – og hvilke religioner har det været tale om?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at alle afgørelser skal træffes ud fra, hvad der bedst for barnet, jf. lovens § 4. Afgørelser om samvær skal således altid træffes ud fra en konkret og individuel vurdering af, hvad der i den pågældende situation findes at være bedst for det enkelte barn.

Det følger endvidere af lovens § 34, at barnet skal inddrages i alle sager om samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk.

Afgørelser om samvær træffes således ud fra en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder og det enkelte barn. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på forhold som barnets alder og udvikling, barnets hidtidige kontakt med samværsforælderen, barnets egen holdning til samværet, forældrenes samarbejdsevne mv. Der henvises til Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær pkt. 5.2.

At en forælder praktiserer sin religion indebærer ikke, at vedkommende mister retten til samvær med barnet. Finder statsforvaltningen imidlertid, at samværsforælders religionsudøvelse i en konkret sag har betydning for, hvad der er bedst for barnet i relation til samværet, kan dette forhold indgå i den samlede vurdering af, om der skal være samvær.

Justitsministeriet foretager imidlertid ikke en opgørelse over sager, hvor en samværsforælders religionsudøvelse har haft betydning for vurderingen af, hvad der er bedst for barnet i relation til samværet, og ministeriet foretager heller ikke en opgørelse over, i hvilke sager om samvær der har foreligget oplysninger om de berørtes religiøse tilhørsforhold.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1090 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.